

marko štrovs@MStrovs

Ko so kopali temelje za to šolo, so našli na množico kosti pomorjenih žrtev komunizma. Zasuli. In gradili naprej.

<http://www.delo.si/novice/slovenija/hodimo-v-najboljso-solo-v-sloveniji.html> ...

V sklop OŠ Bistrica ob Sotli sodi tudi vrtec. Tako lahko že zelo zgodaj za nejo vzgajati otroke in jih u iti za življenje. Foto: Jože Suhadolnik

Na Osnovno šolo Bistrica ob Sotli nas je vodila vesela novica z ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, da bo prav ta šola prejela prestižno nagrado Republike Slovenije na področju šolstva za leto 2016. Ko smo na dan podelitve zjutraj obiskali kolektiv in učence, je bila vest še pod embargom, a po šolskih hodnikih je že dišalo po ponosu.

Na dvorišču smo ujeli skupinico učencev, ki se je že po prvi šolski uri vračala z učnega terena. V vsaki otroški roki je bil zvezek, v drugi svinčnik, zdrava rdečica pa so kazala, da jim je jutranji podeželski zrak godil. »Dobro jutro, dober dan,« so drug za drugim pozdravili veselih obrazov. »Kako se imate,« sem jih vprašala, »vas je kaj zeblo zunaj?« Skupinica se je strnila v gručo in vsi hkrati so zatrdili: »Ne, kje pa. Prav prijetno je bilo. Boste vstopili,« so vljudno vprašali in pridržali vhodna vrata šole. Seveda je bilo kandidatov za vodnika do ravnateljeve pisarne, kolikor smo jih hoteli. Prijazno, a nevsiljivo, brez kričanja.

»Tako smo jih naučili,« je na opazko o lepih manirah svojih učencev ponosno odgovoril ravnatelj OŠ Bistrica ob Sotli **Bogomir Marinkovič**. »Z vseh koncev Slovenije dobivamo pohvale o izredno discipliniranem obnašanju naših učencev na ekskurzijah, ogledih, šolah v naravi. Veste, za nas so poleg učnih programov zelo pomembne vzgojne vsebine. Otroke bi radi čim boljše opremili za življenje. Morda je sreča v tem, da v šolski sklop sodi tudi vrtec. Pri nas so tako od 11. meseca do 15. leta, že najmlajšim lahko vcepimo pozitivne vrednote. Ne lažemo jim, da je življenje pravljica, vedo, da je polno vzponov in padcev, da se je treba po vsakem pobrati. To se mi zdi zelo pomembno. Naša šola je sicer majhna, a fleksibilna in zelo inovativna v šolskem prostoru. Ponosen sem na kolektiv, na vse učence, pa tudi na njihove starše. Zmoremo vse. Skupaj lahko premikamo gore.«

Fotografije Jože Suhadolnik

Izjemni dosežki

Očitno jih res, kar je prepoznala tudi posebna komisija na šolskem ministrstvu in prav to šola nagradila »za izjemne dosežke na področju osnovnega šolstva«. V obrazložitvi so med drugim zapisali, da si šola zasluži priznanje, ker je »kakovostna, učenca se šola, ki se spreminja in nenehno razvija. Utirala je pot in bila pionir na področju vzgoje in izobraževanja, saj je bila vedno izbrana v prvem krogu pomembnih slovenskih šolskih projektov. V program devetletne šole so se vključili v prvem krogu, začeli so uvajati drugi tuji jezik v OŠ in prvi tuji jezik v prvem triletju. Od leta 1995 so vodilni pri razpisnem opismenjevanju. Vključeni so v vrsto projektov, kot so Comenius, Evropska mreža zdravih šol, Evropska vas, Pasavček, Zlati sonček itd.«

Ravnatelj Bogomir Marinkovič je poudaril, da si vsi, ki živijo in delajo v šoli, želijo, »da bi bili učenci uspešni, ustvarjalni in inovativni, obenem pa zdravi in zadovoljni. Lahko bi rekel, da jih učimo preprosto, po zdravi kmetički logiki. Želimo si, da bi se znali učiti in reševati probleme, da bi imeli prijatelje in se v šolskem okolju dobro počutili. Veseli bomo, če bodo znali ceniti znanje, lepo besedo, pesem, knjigo ... Prizadevamo si, da bi bili učenci v vseh dejavnostih naše šole aktivni in bi tako prispevali k napredku in skrbi za svoj razvoj, pa tudi za razvoj šole. Naša vizija je učence za življenje na podlagi dobrih medsebojnih odnosov. Naš kolektiv se zaveda, da bo le tako znanje učencev kakovostno, trajnejše in uporabnejše. Učimo jih, da je napaka običajen del vsakega procesa, ki nas nauči marsičesa.«

Odprti in iskreni

Ni nenavadnega ni, da imajo učenci na klopih razpisne tablice, da jim učitelji v vseh učilnicah prikazujejo interaktivne vsebine s pomočjo projektorjev, tudi to, da po hodnikih visijo informativni video zasloni, ni nič takega. »Zelo dobro smo opremljeni, naši učitelji pa odlično usposobljeni. Sodimo med vodilne slovenske šole, ki smiselno uvajajo v pouk sodobne tehnologije. Z osnovno šolo v Varaždinu so naši učitelji pripravili tri module izobraževanja za sodobne tehnologije in aplikacije. Za vse evropske učitelje. Zelo smo ponosni, da so prepoznali naš razvojni potencial,« je poudaril ravnatelj in nadaljeval: »Tudi druge primere dobre prakse smo z naše šole že prenesli v Ljubljano, na Štajersko, na Primorsko, obiskujejo nas učitelji iz Španije, Londona in še od kod. Praktično za vsako novost smo piloti. Moram povedati, da večinoma naših učiteljev dela precej več, kot je slovensko povprečje, ker smo odprti, iskreni in ker smo, ne nazadnje, ljudje.«

Ja, takšna šola je Osnovna šola Bistrica ob Sotli. Majhna, enooddelna, podeželska, samostojna osnovna šola, ki je pomemben sestavni del prijetnega istoimenskega kraja, s katerim živi in diha. Je šola s srcem in dušo. Njen kolektiv sestavlja komaj 38 zaposlenih, med njimi je 20 učiteljev, nekateri poučujejo še na sosednjih šolah, da zapolnijo polni delovni čas, učencev pa imajo letos 140. V vrtec Pikapolonica je vključenih 59 malčkov. »Gotovo je v naši majhnosti veliko prednosti,« se je strinjal Markinkovič, »po drugi strani pa nam prav to prinaša tudi težave. A mi se jih ne ustrašimo, pred nobeno ne pokleknejo. Sedemo skupaj, se pogovorimo in vsako rešimo. Ni vedno lahko, a treba je ukrepati in vztrajati.«

Iz preteklosti v prihodnost

Šola se je do leta 1995 imenovala OŠ Marije Broz, potem jo je obimena Podetrtek, pod katero je Bistrica ob Sotli takrat sodila, z dekretom preimenovala. »Tega se ne sramujemo. Človek, ki nima preteklosti, si tudi prihodnosti ne zasluži. **Marija Broz** je bila za nas dobra mati in ne politična osebnost. Rodila se je v hiši blizu naše šole. Še danes imamo po stenah šole obešene njene slike, kar nekaj kipov opozarja nanjo. Prek nje smo povezani tudi s **Titom**, ki je leta 1979 odprl našo šolo. Na severovzhodu nas le reka Sotla loči od sosednjega Kumrovca in Hrvaške. Na proslavljanje stare šole, denimo, smo postavili obeležje **Adu Darianu**, v tujini zelo znanemu opernemu pevcu in pedagogu, ki je prvi v Evropi napisal učbenik o operi. Leta 1895 se je rodil prav v tej hiši.«

Vanja Kolar Iva, ki smo jo srečali v zbornici, je že štirinajst let zvesta kolektivu OŠ Bistrica ob Sotli. Poučuje učiteljske, je tudi predsednica sveta zavoda, v službo pa se vozi iz precej oddaljenega Imena pri Podetrtku. »Vesela sem, da lahko delam tukaj. Prijeten kolektiv imamo. Znamo se pogovarjati, velikokrat se tudi nasmejimo, potem pa se umirimo in zavzeto delamo. Po razredih imamo v povprečju šestnajst, sedemnajst učencev, kar pomeni, da se jim lahko zelo posvetimo. Vsakemu posebej. Smo zdrava šola, za nas je zelo pomembna tudi učna inteligenca.«

O splošni inteligenci na šoli ni dvoma. Vitrine se šibijo pod težo pokalov vseh vrst, priznanja in pohvale po stenah opozarjajo na številne uspehe učencev na tekmovanjih iz logike, matematike, slovenščine, zgodovine ...

Veseli, sre ni, ponosni

»Dosežki v centimetrih, sekundah in to kah pri nas niso edino merilo, ki šteje,« je pripomnil ravnatelj. »Veseli smo, e sleherni otrok napreduje po svojih najboljših zmožnostih in tekmuje sam s seboj. Rek 'Naj ne mine dan brez lepe sledi' za nas ni le fraza. Tudi pri športu med u enci ne spodbujamo tekmovalnosti, ampak jim želimo privzgojiti predvsem veselje do gibanja. Ni ne bi naredili, e bi jih gnali le v šolski telovadnici in na igriš u, potem bi pa vse popoldne presedeli pred televizijo ali za ra unalnikom. Naši u enci se veliko gibajo tudi v prostem asu.«

Ne le do športa, tudi do umetnosti imajo poseben, spoštljiv odnos. Šolo krasijo dela znanih ustvarjalcev, ki so skozi leta sodelovali na likovni koloniji, pa tudi risbe u encev niso prilepljene na šolske stene kar z lepilnim trakom, ampak so lepo uokvirjene ali zaš itene s steklom. »Razvoj ro nih spretnosti pri otrocih se nam zdi pomemben. Slikajo, šivajo, vezejo, gnetejo. Gotovo je med njimi tudi kakšen bodo i umetnik,« je pristavil ravnatelj, likovni pedagog **Franc Grobeljšek** pa je dodal: »Že tradicionalno v njih spodbujamo likovno izražanje. Zelo ustvarjalni so in uživajo pri delu.«

Vse na šoli in okrog nje je lepo, isto, urejeno. Bogomir Mar inkovi : »Trikrat zapored nas je Turisti na zveza Slovenije razglasila za najlepše urejeno šolo v državi, zato smo prehodno zastavo dobili kar v trajno last.«

Na poti po šolskem posloplju smo sre ali skupino desetih drugošolcev, ki so se z u iteljico **Brigito Toplišek** odpravljali k športnemu pouku, prvošol ki pa so v u ilnici ravno pospravljali ropotuljice, ki so jih isto sami izdelali iz reciklažnega materiala. Z navdušenjem so pokazali, kako zvenijo. Šestošolce smo zmotili med uro matematike. Oni že razumejo, kaj pomeni prestižno državno priznanje za najboljšo šolo. Kako ga sprejemajo? »Veseli, sre ni in ponosni smo ... dobili smo potrditev za naše delo ... hodimo v najboljšo šolo v Sloveniji,« so zatrdili.